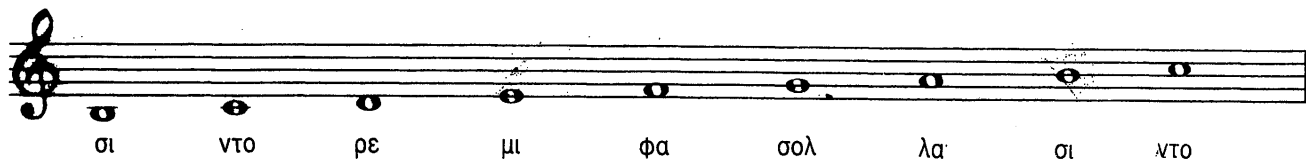

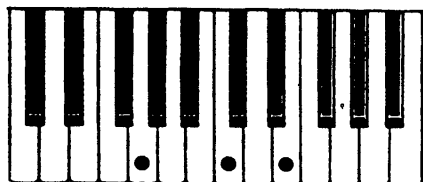
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Ας θυμηθούμε τι μάθαμε στο πρώτο τεύχος της σειράς «Μελωδίες και ασκήσεις για το σύγχρονο αρμόνιο». Χρησιμοποιήσαμε εννιά νότες με το δεξί χέρι. Από τη σι, κάτω από το πεντάγραμμο μέχρι τη ντο στη μέση του πεντάγραμμου.

Επίσης χρησιμοποιήσαμε τα τρία βασικά ακκομπανιαμένα της τονικότητας ντο, το C (ντο ματζόρε), το F (φα ματζόρε) και το G (σολ ματζόρε).

C

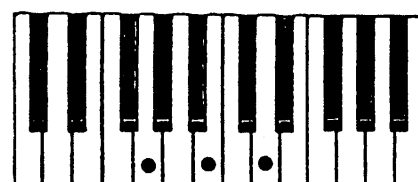
σολ ντο μι

F

φα λα ντο

G

σολ σι ρε

Σ' αυτό το βιβλίο θα μάθουμε ακόμη έντεκα ακκομπανιαμένα θα συνεχίσουμε τις νότες του δεξιού χεριού από το σολ κάτω από το πεντάγραμμο έως το λα έξω από το πεντάγραμμο (δύο οκτάβες και μία νότα) και θ' ασχοληθούμε με καινούριους ρυθμούς. Παράλληλα θα πλουτίζουμε τις γνώσεις μας με καινούριες πληροφορίες και θα διασκεδάσουμε με σταυρόλεξα και ερωτήσεις.

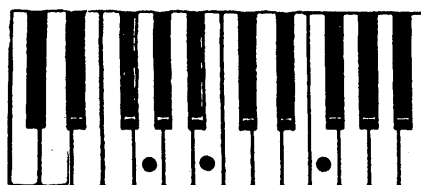
Το ακκομπανιαμένο που θα μας απασχολήσει πρώτο είναι το **G⁷** (σολ ματζόρε εβδόμης). Τα ακκομπανιαμένα εβδόμης είναι τετράφωνα (παιζουμε τέσσερις νότες) αλλά για την ευκολία του μαθητή θα παραθέτουμε και την απλούστερη (τρίφωνη) μορφή τους.

G⁷

φα σολ σι ρε

G⁷

σολ σι φα

Ας το χρησιμοποιήσουμε λοιπόν στο τραγούδι Skip To My Lou. Εμπρός... **March**

1. Skip to my lou

- ★ Orchestra: brass
- ★ Rhythm: March
- ★ Tempo: medium

παρδοσιακό Αμερικής

Four staves of musical notation for the brass part of "Skip to my lou". Each staff contains a melody line with notes and rests. Above the staves are chord symbols: C, G7, C, G7, C, G7, C. The first three staves end with a "FILL IN" instruction.

1 Για το δεξι χέρι

Four staves of musical notation for the right hand part of "Skip to my lou". The notation includes fingerings (1, 2, 3, 4) and accents. The first staff has fingerings 1, 3, 4, 2, 2, 3. The second staff has 1, 2, 3. The third staff has 1, 2, 3. The fourth staff has 1.

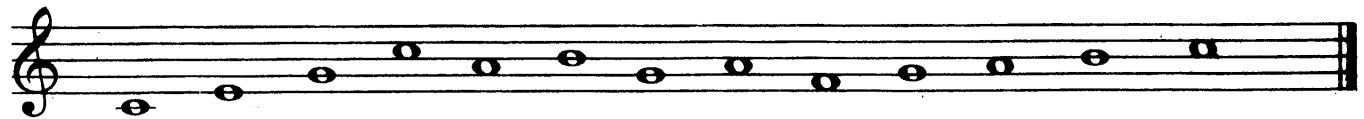
2 Για το δεξί χέρι

3 Για το δεξί χέρι

4 Γράψε τα ονόματα από τις νότες:

2. Υμνος της χαράς

- ★ **Orchestra: strings**
- ★ **Rhythm: March**
- ★ **Tempo: slow**

L.V. Beethoven

The image shows a musical score for the strings part of Beethoven's 'Hymn of Joy'. It consists of four staves of music in treble clef, 3/4 time. The notes are quarter notes, and the chords are indicated by letters in boxes above the staves. The chords are: C, G, C, G7, C, G, C, G7, C, G, G7, C, C, G7, C.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Γερμανός συνθέτης, ένας από τους μεγαλύτερους της Δυτικής Μουσικής. Υπήρξε παιδί οικογένειας με μουσική παράδοση, και πήρε τα πρώτα μαθήματα μουσικής από τον πατέρα του στα 4 χρόνια του. Έμαθε πιάνο, βιολί, βιόλα, τσέμπλο και όργανο και έπαιζε στην ορχήστρα της αυλής, στη γενετήριά του Βόννη μέχρι τα 13 του. Σπούδασε στη Βιέννη κοντά στους Χάυδν, Σενκ, Σαλιέρι και Αλμπρεχτσμπεργκερ, έδωσε το πρώτο του δημόσιο κοντσέρτο πιάνου το 1795 και έμεινε για όλη την υπόλοιπη ζωή του στη Βιέννη.

Γύρω στα 30 του χρόνια άρχισε να χάνει την ακοή του. Σταδιακά εγκατέλειπε την καριέρα του σαν πιανίστας και αφοσιώθηκε στη σύνθεση. Μερικές από τις σημαντικότερες συνθέσεις του έγιναν την εποχή που ήταν ολοκληρωτικά κωφός, γύρω στα 1824. Έχειρε μεγάλης εκτίμησης τόσο όσο ζούσε όσο και μετά το θάνατό του.

Η δουλειά του – μεγάλο υλικό από συνθέσεις σε ποικίλες φόρμες – γεφυρώνει την κλασική από τη ρομαντική περίοδο, και χωρίζεται σε τρεις περιόδους.

Στην πρώτη περίοδο ο Μπετόβεν, ακολούθησε πιστά τα κλασικά μοντέλα των Μότσαρτ και Χάυδν. Αξιομημόνευτα είναι: τα πρώτα τρία κονσέρτα για πιάνο, οι πρώτες δύο συμφωνίες του, δώδεκα σονάτες για πιάνο, έξι κουαρτέτα εγχόρδων, και η σονάτα Kreutzer για βιολί.

Στη δεύτερη περίοδο 1800-1815 προώθησε τις παραδοσιακές κλασικές φόρμες, ειδικά τις μεθόδους ανάπτυξης των θεμάτων. Αξιομημόνευτα είναι: οι συμφωνίες νούμερο τρία έως οκτώ, η όπερα Fidelio, οι τέσσερις Leonore Overtures, τα κονσέρτα για πιάνο νο 4 και 5, το κονσέρτο για βιολί, δεκαπέντε σονάτες για πιάνο και πέντε κουαρτέτα εγχόρδων.

Στην τελευταία περίοδο: (1815-1827) συνέθεσε τη Συμφωνία το Νο 9 (Choral Symphony), το Missa Solemnis, πέντε σονάτες για πιάνο και τα τελευταία πέντε κονσέρτα εγχόρδων.

Ενώ η μουσική της δεύτερης περιόδου είναι θεαλλώδης, γεμάτη πάθος και ένταση, η μουσική της τελευταίας περιόδου απεικονίζοντας τη δυστυχία των τελευταίων του χρόνων είναι τραγική και εμβριθής.